

EN SVIPTUR A QUICK TRIP

Keld Jensen

Nr. 09, februar 2026

No. 09, February 2026

En sviptur

I februar 2007 skulle jeg til møde i den nordgrønlandske by Aasiaat. Jeg boede i Nuuk og arbejdede i Grønlands Råstofdirektorat. Planen var enkel: Flyve op, holde møde, flyve hjem igen dagen efter. En sviptur.

Eller – sviptur er måske så meget sagt. Der er omkring 500 kilometer i luftlinje mellem de to byer, og i Grønland fløj man dengang sjældent i lige linjer. Der kunne være mange mellemlandinger i andre kystbyer. Denne tur gik via Kangerlussuaq, som dengang var landets store atlantlufthavn.

Efter arbejde hjem og pakke. Få styr på papirerne. Forberede mødet. Og så, tidligt en isnende vintermorgen, af sted med taxa mod lufthavnen i udkanten af Nuuk. Indtjekning. Ventetid. Så ombord i en Dash-7.

Nuuk lå mørk og overskyet under os, da vi lettede. Men kort efter brød vi gennem skydækket, og pludselig åbnede verden sig: Daggry over et hav af skyer, bjergtinder der stak op som øer i et uldhvidt landskab. Det

er et særligt syn – næsten som at flyve mellem to verdener.

I februar går alting ikke altid efter planen i Grønland. Men denne gang gjorde det – næsten. Hen på eftermiddagen nåede vi frem til Aasiaat. Undervejs klarede det op, og vi fløj hen over snedækkede vidder og et glimt af Indlandsisen. Uendeligt. Stille. Storslået.

Selve mødet husker jeg ærligt talt ikke meget fra. Det gik sikkert, som det skulle. Det var næste morgen, det blev interessant.

Da vi stod op, rasede uvejret. På monitoren på Sømandshjemmet stod der kort og kontant: Al flyvning indstillet. Ny information om et par timer.

Der var ikke andet at gøre end at trække på skuldrene. Vi gik en tur gennem den vinterkolde by. Jeg holder meget af de små grønlandske havne – fiskegrej stablet i bunker, kuttere og joller side om side. Denne dag var der ingen travlhed. Stormen

holdt folk indenfor. Byen virkede næsten sat på pause.

Senere tog vi ud til lufthavnen og slog os ned i afgangssalen. Så begyndte ventetiden. Timerne gik. Sneberedskabet arbejdede utrætteligt på landingsbanen og kæmpede mod snedriver og is. Vi fulgte med gennem ruderne og håbede på et hul i vejret.

Det første tegn på, at vi måske alligevel kom hjem denne dag, var en erfaren helikopterpilot, der i blæst og sne lettede og forsvandt ind i det hvide. Hvis han kunne, kunne vi måske også.

Og ganske rigtigt. Mange timer forsinket – men vi kom af sted.

Grønland lærer én tålmodighed. Her er det ikke køreplaner, men naturen, der bestemmer. Og med den rette indstilling kan selv timer i en lille afgangssal langt mod nord føles som en god del af eventyret.

A Quick Trip

In February 2007, I was due to attend a meeting in the northern Greenlandic town of Aasiaat. I lived in Nuuk and worked at the Greenland Bureau of Minerals and Petroleum. The plan was simple: fly up, hold the meeting, and fly home again the next day. A quick trip.

Or perhaps “quick trip” is saying too much. There are about 500 kilometres as the crow flies between the two towns, and in Greenland at that time one rarely flew in straight lines. There could be many stopovers in other coastal towns. This journey went via Kangerlussuaq, which at the time was the country’s main Atlantic airport.

After work I went home to pack. Get the papers in order. Prepare for the meeting. And then, early on a freezing winter morning, off by taxi to the airport on the outskirts of Nuuk. Check-in. Waiting time. Then boarding a Dash-7.

Nuuk lay dark and overcast beneath us as we took off. But shortly afterward we broke through the

cloud cover, and suddenly the world opened up: dawn over a sea of clouds, mountain peaks rising like islands in a wool-white landscape. It is a special sight—almost like flying between two worlds.

In February, things do not always go according to plan in Greenland. But this time they did—almost. By late afternoon we reached Aasiaat. The weather had cleared along the way, and we flew over snow-covered expanses and caught a glimpse of the Inland Ice. Endless. Silent. Majestic.

To be honest, I remember very little of the meeting itself. It probably went as it should. It was the next morning that became interesting.

When we got up, a storm was raging. On the monitor at the Seamen’s Home it said, brief and blunt: All flights cancelled. New information in a couple of hours.

There was nothing to do but shrug. We took a walk through the winter-cold town. I am very fond of the small Greenlandic harbours—fish-

ing gear stacked in piles, trawlers and small boats side by side. That day there was no bustle. The storm kept people indoors. The town seemed almost paused.

Later we went out to the airport and settled into the departure hall. Then the waiting began. The hours passed. The snow crews worked tirelessly on the runway, battling drifts and ice. We followed their efforts through the windows and hoped for a break in the weather.

The first sign that we might actually get home that day was an experienced helicopter pilot who, in wind and snow, lifted off and disappeared into the white. If he could do it, perhaps we could too.

And indeed, we could. Many hours delayed—but we got away.

Greenland teaches you patience. Here, it is not timetables but nature that decides. And with the right mindset, even hours in a small departure hall far to the north can feel like a good part of the adventure.

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

Aasiaat, februar 2007

Aasiaat, February 2007

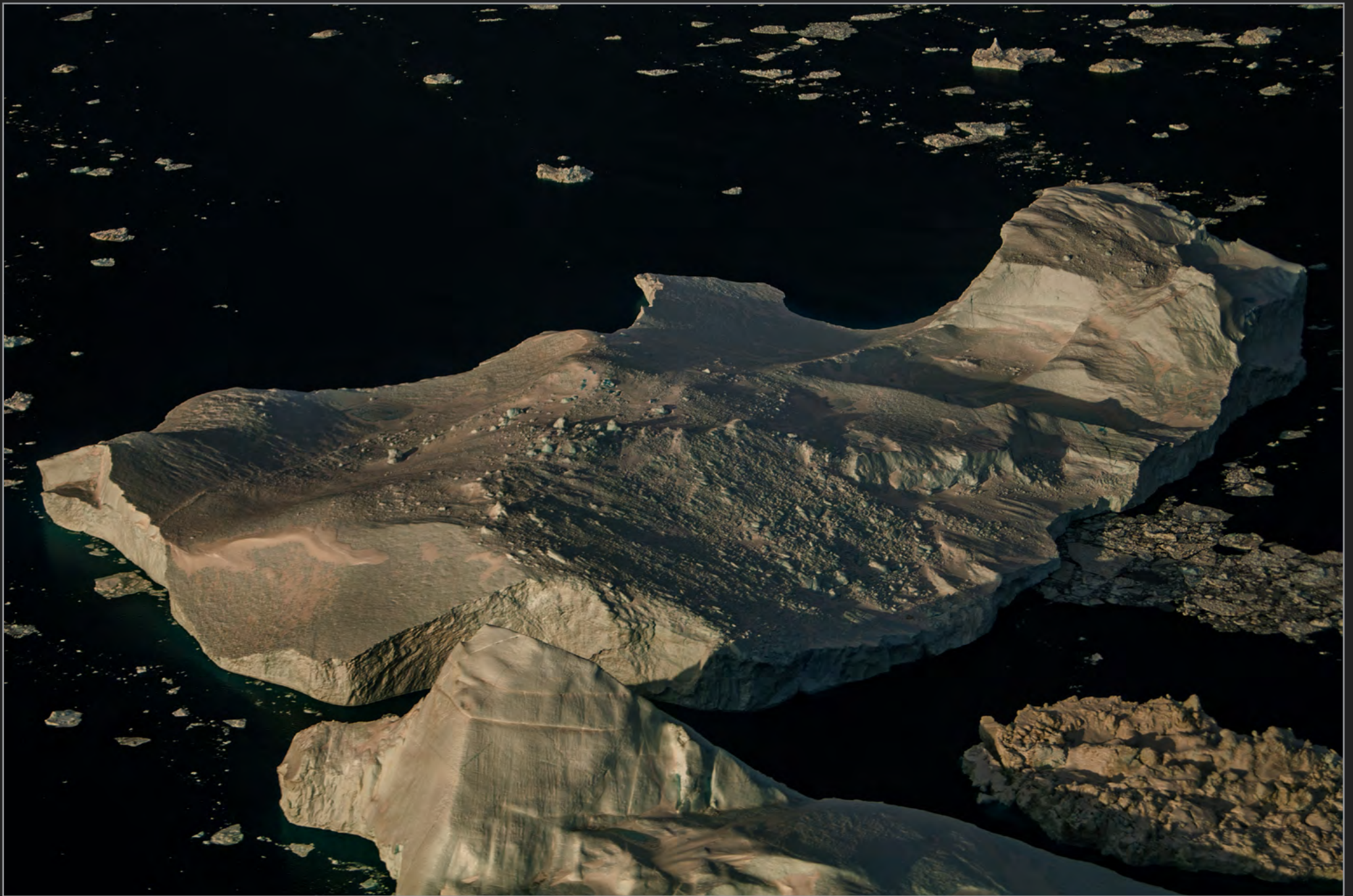
Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

Udsigt fra fly, februar 2007

View from plane, February 2007

KOLOFON

Ugens foto: En sviptur
Af Keld Jensen

PDF Version 1
Oprindeligt publiceret februar 2026

Alle billeder og tekst © 2026 Keld Jensen

COLOPHON

Photo of the week: A Quick Trip
By Keld Jensen

PDF Version 1
Originally Published February 2026

All images and text © 2026 Keld Jensen